

Čuk na pal'ci

Izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Favetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik France Podberšič. — Cena oglasa: 1 milimeter višočine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, Bančna obvestila, poslana, osmrtnice vabil, narpa: la itd., vsaka vrsta 1 L. — Celoletna naročnina 15 L. — Za inozemstvo 22.50 L.

Leta 11.

GORICA, dne 20. decembra 1923

št. 36.

Kritik „o yes“, besni „monsieur“ in uničeni „Adler“.

Se Francelj ujezil po vojni hudo
in se zasedel je na Porurju
s premogom bi delal rad si zlato
in stisnil goltanec ubog' mu Nemčurju,

Telebnil na njega je tolst' Poincaré
ter mu še zadnje knofe potrgal,
s kolenom mu stisnil trebuh klečé,
a 'z glave mrčes je s kremplji postrgal.

Pa orel dvozglavi je žrelo odprl
in mu je jezik kravji pomóil:
ne boš ne, ti mene Francelj odrl
edker Mussolini in Georg bo še trobil.

In južni prvenec je rekel tako:
»Počkaj kolega, tiho, počasi
za enkrat po tvojem le ne bo slo,
ker lahko še vnovič »o yes« se oglasi.

Mi drugi imamo tud' dob. r še tek,
naj le še za nas malenkost ostane;
resnično, pa ti ne delam zaprek,
saj vemo gotovo, kaj 'z tega nastane«.

Končale v Angleški pa so volitve
in Georg že je zagrabil svetilko,
(o raš o yes!) to bodo molitve,
ko sprožil v »Versailu« bo rjavo bučilko.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE ŽELI VŠIM ČITATELJEM „ČUK NA PAL'CI“.

Gorica 20. decembra 1923.

V SLOVO STAREMU LETU

Ker Čuk na palci ne bo več izhajal letošnje leto, ker ga bo v desetih dneh zmanjkalo, se on z drugimi ptiči, pticami in beštijami poslavlja za letos od vsih dobrih in slabih njegovih prijateljev. Cela truma mu je naklonjena v naši pokrajini, katero njegovi dopisniki označajo na pismenih ovitkih VENECIJO ŽULIJO, GULIJO BENECIJA, BENEŠKA JULIJA itd. Inozemstvo pa zahteva dan za dnevom, da Čuk frči na vse konce in kraje tega »puklastega« sveta. Čuk ima težavno stališče radi svojega mogočnega kljuna, in ve, da ga bo na božični večer pri tomboli ali dominij marsikaka Francka s kratkim krilom, Pepca z umazanim kolenom ali Micka s predolgimi hlačami — obrekovala. Na stotine se ga bo spominjalo na božični večer, na stotine smejala, jezilo, žugalo in pretilo. Čuk pa bo neustrašeno skakal in kukal od okna do okna. Pa bo zopet zvedel, da je deklet zapustilo Janeza, Lukota, Gašperja, Tineta, Toneta, Jakata, Mihoča, Matca in Matjaca in druge slične, dvonožne, ponočne ju-hu-hu. In čudno je, kaj ne da, dragi prebivalci Čukovega perja, da komaj nekdo zagrozi, da bo Čuka ubil, ga že ta okljuje.

Čuk ni na nikogar jezen in tudi ne bo, v svesti si, da tudi čitatelji kaj spregledajo, uvažuje, da Čuk ne vidi in ne tudi ne more vedno enako videti. Je pač vendar Čuk! In kdor je Čuk, tedaj tudi sam ve, kaj se pravi biti Čuk. Vsem dobrim in hudim pa želi mogočni ključnač na palci, da sigurno stopijo iz zadnje stopnjice letošnjega leta v klet nove pokveke sedanjih razmer — 1924. Želi jim vsega kar sami želijo in ako ne dobijo na željo Čukovo, naj si pa sami kupijo. Naročite ali specite si mastne potice z velikimi rozinami, če so tudi muhe vmes, saj ko Čuk prifrčji na okno, bo tudi tiste izkaval. Pazite, da pri kepanju s snegom, ko boste šli k polnočnici, ne zadenete Micko, Ivanko ali Francko v glavo, kakor tudi ne Gustelna, Joškoča ali Nandeta v hrbet, ker bo Čuk jezen. On hoče in želi se za bodoče leto vsim našim brhkim slovenskim pupkam, puncam, frajlam, dekletam in dečvam cele glave in brihtne možgani, kakor tudi fantom, šocelnom, tantarabajem ravne hrbte in hitre noge. Čuku bi se smilili, ako bi prihodnje leto ne mogli tako teči po noči izpod oken, kakor do sedaj.

Čuk jim želi v bodoče moč ne in trde glave, da ne bodo nič občutili, če jim z okna kaka trda ali porcelanasta stvar pade na njih hrepeneče glave.

Želi nadalje, da bi se v prihodnjem pustu vse punce medsebojno OŽENILE in vsi fantje OMOŽILI. Strici in tete bodo potem samo starim materam in očetom ploh vlačili in z »renami« tolkli. Čuk vam želi vse to iz dna svoje kosmate posta-

ve. — Vošči veliko lir, nobene poflikane; vojne odškodnine z aeroplanom, kolikor ima berač uši.

Čuk želi nadalje čitateljem, Kranjskih klobas za božič tako debelih kot mesarjev trebuh in toliko, kolikor ima presič ščetin, ako nimate nikogar pri hiši, ki ima ščetine pod nosom. Požrite tudi na božič in Silvestrov večer vse grenke »medicines«, ki vam jih je letos Čuk v grlo vtilval. Ako to storite, vam bo prihodnje leto same »mehlspeise« po pošti pošiljal. Čuk bi vam za slovo gnjilega leta še mnogo družega želel, toda se boji, da ne bi kedo preveč imel in samega veselja počil. To pa on ne želi, ker se poka boji! Pač pa želi, da se vsa gosposka in negosposka, politik in nepolitik, strankarji in nestrancarji sporazume in spriznijo s »Čukom na palci«, ker je ugotovljeno po vsih gozdovih, vaseh, trgih, mestih nad vodo in pod zemljo, da obstoja v Jul. Benečiji edini humoristični poštenjakovič

»ČUK NA PALCI«.

MATLOV:

Ponočna turijoznost.

Krivčev Jože jo je navadno zvečer rad kam odkuril do polnoči, na »tre sette« ali »könig-rufen«. Bilo je na Miklavžev večer, ko mu žilica vnovič ni dala miru. Vse zastonj — moral je v krčmo in tam ostati. Žena pa je pozno v noč prižgala vžigalico in jo pomolila urinam kazalcem: »Moj Bog enajst in pol je, a tega huncveta še ni. Nocoj mi bo pa to stotero poplačal«. Obula je copate, poiskala gorjačo, se vsedla na stol poleg vrat in prisluzkovala. Slučaj pa je hotel, da moža ni bilo tako z lepa domov, pač pa je s ponarejenimi ključami odprl praktični tat hišne vrata in vstopil v vežo.

»Aha,« je vskliknila žena veselo, »sedaj prihaja ta zaniker ni planšer. Le priidi grdoba ponočnjaška«.

Hitro je znižala sten svetilke in sedla nazaj na stol.

»Ti mrcina hinasvka ti, čevlje si je sezul, da bi me za uro opeharil«.

Nekdo je narahlo potipal za kljuko.

Krivčevka: »O ti falot namalana, kako po tihem dela in oprezno odpira vrata. Ne bi hotela biti sedaj le v njegovih hlačah«. Zavihtela je gorjačo in čakala na trenutek, ko se vrata odpro.

Tat (na tiho sam zase): »Da gospodarja ni doma, to dobro vem, in mislim, da bo tudi žena v trdnem spanju. To bo po ceni plen!«

Krivčevka: »A lump zani-kerni, pohajač, baraba! Tu, tu imaš tvoje plačilo!«

Tat (sam s seboj): »Miserikordija, kako pada. Ubogi moj hrbet, ki je prišel nehote v past«.

Krivčevka: »Sedaj pa v posteljo in le naglo. Marš! Niti besedice, da ne čujem! To ti bo v zdravilo za drugič, mrcina ponočnjaška«.

Tat: »Pa saj to je furija, a ne žena. Ona me smatra za nje-nega moža. Prav gotovo, da bi je ne hotel za ves svet ne!«

Krivčevka je vrgla copate v kot in skočila v posteljo. Še enkrat je stisnila pest in vdarila po nosu rekoč: »Ob tej uri prihajaš domov?«

V tem trenutku pa se vrata odpro in Krivec pokuka v sobo.

Krivčevka: »Za sto ran božjih, moj mož! Kako to?«

Krivec: »Stara čuje; treba, da se pripravim na točo in grom!«

Tat: »Sedaj smo pa zapleteni«.

Krivec je posvetil s svetilko na obe postelji. Na desni je nek tuji možki in na levi njegova žena. Od jeze in začudenja mu je svetilka zdrknila z roke.

Krivčevka: »Oh uboga jaz, kaj sem storila? Kdo je v postelji poleg moje?«

Krivec: Žena nesramna! Med časom, ko sem zunaj, tako spoštuješ zakon, da v mojo posteljo druge možke pošiljaš.

Kje je stric ?

Družina Cvekova se je podala na zlet v bližnji gozd, a ko je bila namenjena domov, je Lizika zapazila, da strica manjka. Iskala ga je dolgo, ne da bi ga našla. Kdor izmed vas ga najde in priloži rešitvi 3 lire, dobi knjigo O spodobnem vedenju. Naslov: Narodna knjigarna, ulica Carducci 7 (v hiši Goriške Ljudske Posojilnice) v Gorici.

Ven, marš! in, da mi ne zineš besede. Ven, ven!

Tat je vporabil priliko in naglo skočil skoz nizko okno in gledal na pol zakrit v sobo. Krivčevka pa je pokleknila na pod, vzdignila roke in milo prosila:

»Ljubi možiček moj! Pridni moj drug, odpusti mi, saj sem čisto nedolžna... samo poslušaj me, da ti vse povem«.

Krivec: »Nič ne poveš! Ven, ven!«

Tat (za oknom): »Sedaj prične komedija, ki se mi ni nikdar v moji dolgi tatinski praksi in podjetju pripetila«.

Krivec je z nogami zadel na omot ponarejenih ključev in na svetilko.

»Kaj, tatovi tu! Kako na, kaj pa?«

Krivčevka: »Saj sem ti hotela povedati; vidiš, da sem nedolžna. Tatu sem zamenjala s teboj«.

Hrup ki je nastal pri Krivčevih je zbudil s spanja tudi druge najemnike. In ni čuda, da se je ob tem prizoru, videč Krivčevko na kolenih, nekdo med vrati na vse grlo zakrohotal. Krivec in njegova žena sta bila mahoma pri njemu. Joj kako je padalo. Od ene strani ona z gorjačo, a z druge Krivec s svojo palico, dokler so se jima zlomile na glavi in na hrbtu nepoklicanemu gostu, vedno misleč, da imata tatu v pasti.

Natepeni pa se je zgrudil s krvavo glavo na tla in zastokal:

»To mi je tedaj za plačilo, da sem Vama prizanašal, ker mi nista že osem mesecev stanovanja plačala«.

Krivec in Krivčevka (hkrati padeta na kolena): »Za sto ran božjih... hišni gospodar!«

Pred oknom pa se je tat zakrohotal in zginil v temno noč, medtem ko sta zakonska Krivca jamrala kleče, kakor bi se ricinovega olja napila.

VOJNA ODŠKODNINA.

Pripoveduje se in zatrjuje za resnično naslednjo sličico:

Uradnik: »Imate spisano prošnjo?«

Kmet: »Ne gospod!«

Uradnik mu da črnilo in papir z ukazom, naj isto napiše, kakor mu bo narekoval.

Ko je bila prošnja napisana, v ovitku zalepljena in zapečatenjena, pravi uradnik:

»Sedaj ne preostaja drugo, kakor predložiti.«

Kmet: »Komu?«

Uradnik (začudeno): »Komu, meni!...«

Kmet do skrajnosti osupnen mu izroči, kar je on sam narekoval. Uradnik počasi odpre pregleda, zmaje z glavo in pravi:

»Mi je žal gospod, a prošnje ne morem — sprejeti.«

DOBROTE TELEFONA.

Kumare: »Kume, pej kej je ze na stvar telefono?«

Kume: »O Komare! Tu je čistu ana fajn invencion. Če tan u tiste rol truobeste jen šrajeste krku česte, nu šimfaste kuoga z azinom, makakotan, porkotan nu vse kar se zmiselste, pej Vam ni trejba pruoč bejžet.«

Pismo vojakov.

IZ RIMA.

Slovenska Granatirja od 1. polka in topničarji od 13 polka.

Voščimo vsele božične praznike in novo leto staršem, bratom, sestram, sorodnikom, sorodnicam, fantom in dekletam, in vsim tistim fantom, ki so bili pri našem polku posebno kapei in letniku 1904.

Vodopivec Franc, Dornberg; Rutar Ivan, Fabci; Citar Viljem, Škerbina; Birsa Alojz, Rihemberk; Košuta Anton, Sv. Križ pri Trstu; Košuta Kristijan, Sv. Križ pri Trstu; Klemenčič Jožef, Idrija.

POZDRAV IZ VERONE.

Vesele Božične in Novoletne praznike vam želimo slovenski fantje od 8. poljskega topničarstva; staršem, bratom, sestram, posebno pa dekletam se priporočamo, da nam odslej naprej bolj pogostoma pišete, da nam čimprej in lažje minejo predpisani meseci. — Josip Zela, Slavina; Jakob Žigman, Koče; Franc Perenič, Selce; Franc Malnaršič, Matenjavas; Anton Slavec, Anton Samsa, Jakob Novak, Knežak; Anton Sanj, Franc Sanj. — Juršiče: Ivan Polh, Klenik; Jakob Pavčič, Silvester Rebec, Hrašče; Franc Turk, Hruševje; Janez Gorjanc, Sajavče; Josip Miklavc, Studeno; Alojzij Čuk, Senožeč; Anton Čok, Lokve; Pintar Franc, Solkan; Blaško Avgust, Dol. Otlica; Kalin Leopold, Ajdovščina.

OD 68. PESPOLKA IZ MILANA.

Voščimo srečno novo leto vsem bratom, sestram, prijateljem in znanecem in bralcem »Čuka na palci«. Ob enem tudi pozdravljamo naše težko pričakovane fante letnika 1904, da pridejo k nam, da jih navadimo prav dobro lup-pi, lup-pi, lup-pi, dietro front, avanti marš. Mi ki smo že tega siti upamo, da v kratkem izročimo naše puške njim.

Čakamo težko že tistega dne, ko mi iz Milana odpeljemo se v naše doline in naše gore kjer težko nas čaka slovensko dekle. — Humar Ivan, Logaršče pri Podmclcu; Lavrenčič Josip, Poljana pri Dobrodo; Vičič Gervazij, Renče vas Lukišče; Česnik Anton, Palče pri St. Petru na Krasu; Brgoč Alojz, Trnje pri St. Petru na Krasu; Kodelja Domenik, Vipava pri Ajdovščini; Kočjančič Josip, Truške pri Kopru; Udovič Anton, vas Brece pri Bistrici; Kofol Vinko, Logaršče pri Podmclcu; Lapanja Viktor, Ponikve; Humar Fr., Lokovec pri Čepovanu; Poljanec Fr., Spodnja Idrija; Podobnik Ivan, Spodnja Idrija; Jerbe Viktor, Idrija; Marancina Josip, Labor pri Kopru.

VOJAŠKO VOŠČILO!!

Star'ga leta konec bode, novo nam se bliža. Zato pa tebi zviti ptič, ti iz srca želimo da v letu novem z ženo svojo srečo bi užival. Ker vemo da si zvesti ptič, zato te pa prosimo, da tudi v naše kraje nesel bi voščilo, kjer ni pašte šute preobilo. Pašte šute res da ni pa so naši dragi, naši očetje matere, naše sestre brati. katerim iz srca voščimo srečno novo leto.

Voščimo vsim prijateljem, in prijateljicam, in vsim slovenskim deklicam. Ob enim jih prosimo, da se nas spomnijo tudi v novem letu.

Bližajo se časi novi vsi smo jih veselili se. Mi slovenski fantiči ne pravi paštešutarji. Star'ga leta konec bode, stara pašta pa je se. Ko novo leto nam nastopi, v njem stara pašta, to ne gre. Upamo da v letu novem, nam bo Bog pomoči dal, nam poslal mladeniče, tisoč devetsto štirovce, ki bodo pašto spravljali, in vseh skrbi nas rešili. Voščimo vsim rešiteljem, vsim novim paštešutarjem, da bi Bog jim zdravje dal in jih kmalu sem poslal. To voščimo in prosimo, mi slovenski paštešutarji.

Kočjančič Stanislav, Sesljan; Trebižan Emil, Dutovlje; Brišič Ernest, Brišički; Legiša Stefan, Mavhinje. men; Golia Jakob, Goli v Istri; S.

PISMO SLOVENSKIH FANTOV.
Slovenski hribolazci 9. ga gorskega bataljona Vicenza, 59. stotnja pošljajo najsrčneje pozdrave očetom, materem, bratom, sestram in vsem znanim dekletom, ki so nas že nehoté pozabile, ter ne dobimo od njih nikakega poročila. — Maraš Karlo, Gorica; Kodermac Rudolf, Pevma; Konjedič Oskar, Gorica; Slokar Franc, Lozar Kristjan, Kamnje; Brišič Alojz, vas Brišiči; Furlan Gabrijel, Mavhinje; Matkočič Alojzij, Gorica.

IZ DOMODOSSOLA.

Najlepše pozdrave pošljamo Slovenski fantje iz sneženih planin, ki se nahajamo na vajah. Ob enem voščimo tudi vsele Božične praznike in srečno novo leto vsem Čukovim bralcem, fantom in dekletam, stricom in tetam, bratom, sestram, očetom in materam; posebno pa našim nevestam, ki se tako malo za nas biigajo. Logar Franc, Zadlo; Skvarče Franc, Kajni dol; Kavčič Ivan, Ledine; Princ Anton, Zemuje.

IZ ALESANDRIJE.

Slovenski fantje samodrčaci (šoferji) pošljamo iz Alesandrije pozdrave in voščimo vsele božične praznike vsem domačim in znanecem. Posebno četitoletnikom katere težko pričakujemo in jim zapuščamo naše stare automobile. — Soška legija v Alesandriji.

Poveljnik, Caporal Uršič Janko, Kobarid; Zorč Anton, Gabrije; Či bič Alojz, pod Sabotin; Cotti Ermio, Podgora; Jablanšek Anton, Jablanca pri Komnu; Forčič Stanko, Ko-

Rešitev zadnje skrivalnice

Pavla Kuntara, Ponikva S. H. S. Štukelj Franc, Lom. Novak Justi, Rojan, Princič A., Medana. Gregorčič Janez, Koseč. Štrukelj Franc, Log. Princes Miroslav, Vipava, Šuštar Fr., Petrovobrd. Bojan Sigmund, Semošič Ivan, Dol. Stepančič Franc, Brezice S. H. S. Božič Pepček, Celje S. H. S. Jug Ivan, Florenza. Marinič Rudolf, Vedrijan.

Razgovarjata se dva potepa, kje kradla bi, kako bi zlepa prišla do hrambe in denarja — Toda račun je brez krčmatja — Pogovor njun na veji gospodinja in gre domoy in varno se zaklene v hiši. — Poldi Strohsack.

Z ugrabljeno devojko zadnji vitez dirja, obraz je njen kraj vitezovega vezirja, pa jaz ne maram je. — tud moje srce čaka na svojega viteza — junaka. —

Marica Rusija, Ljubljana. Rebec Mimi, Pulj. Furlan Marija, Opčine. Jamšek Pavel, Greta-Trst. Špacial Marica, Vojsčica. Prvanja Iv., Trst. Lavrenčič Emil, Taranto. Petrič Kristina, Gradišče.

Marija Soudat iz Volarjev pravi: Ker pustni čas se bliža sem Čuka kupila, da bi fanta dobila. Cel dan obračala in nič nisem spala, jaz kmeta imam rada ker ni mu ga para. A glej ga hudirja ni šel na okol od spodaj gor, gleda se vidi ga pol. Jaz tač'ga ne maram preveč je kosmat ga pošljem nazaj ti Čuk pa, ga drug'mu oddaj. Uršič Marija, Trst. Princ Josip, Dol. Zemun.

Elizabetha Zgaga iz Hudejužine jo pa tako le žaga: Malo časa smo se zamudili, da gospodinja smo dobili. Tatova mislita, da sta čama, a varala sta se oba, ker gospodinja na drevju sedi, in močno za krive se veje drži, poslušaj kaj spodaj se govori. Zato smo se potrudili, da Čukov koledar bi dobili. Vtaknili v pismo smo lire še dve, da nam koledar na »puf« dospje. Jerina Julijan, Kačja vas — kmeta. Klinkin Roman, Tolmin. Kenda Josip, Podklopa — Bovec. — Ljudmi-

la Vogrič v Trbižu pa se vadi z verzami takole:

Na kraj vasi je pridna Katra prebivala od zore rane pa do mraka se trudila, vaščanom njenim vsem prav dober izgled je bila za delo in družino vse je žrtvovala. Živimo pač v časih: previden bodi vsak kot tam na straži zvest vojak.

Priklatila po noči se potepuha dva do hiše gospodinjne: namen tatvina zlá, Na bližnjem tam drevesu se Katra oglesi: »Poberta se od hiše oj grda lumpa til« Sta zginila kot kafta tja v temno mrzlo noč.

Šuč Marija, Devin, Vizjak Leopolda, Trst; Vrečko Marija, Trst. Bizjak Minka, Brezovica S. H. S. Premrj Marija, Kranj S. H. S. Čok Milena, Lonjer. Furlan Franc, Sv. Križ-Cesta.

Pravijo.

Pravijo da se nahajata na Koritnici dve mladoletni gospodični ki imajo zelo veliko ljubezen do fantov z juga. Zato pa ker jih ne vidijo zadosti čez dan jih hodijo obiskovati točno vsak večer na Grahovo Čuk jih že delj časa opazuje, zato jih je pa tudi enkrat dobil v svoje perje.

Pravijo da se sedaj nahaja na Koritnici neka stara klepetulja, ki pa ne pusti ljudi pri miru se svojim dolgim jezikom; ako pa ne zna še olike, naj gre pa še enkrat na Dunaj; tam jo mogoče dobi. Naj se pazi dotična klepetulja, da jo Čuk ali pa njegova žena sova ne obišče še po novem letu.

Pravijo da je bil Tonača iz Rupe odlikovan 3 krat v kratkem času in sicer takole: prvo zlata kolajna iz korjenja, ker je ustrelil zajca iz slame. Drugo: srebrno veliko iz repe, ker je ustrelil pol metra pišč od njega. Tretjo bronasto iz krompirja, ker je vstrelil lisico vzezano na žici.

Pravijo v Barkovljah, da si dekleta kljub vsej mizeriji kupujejo »domino« za pust. Pravijo tudi, da ne bo več v modi maska, temveč da se bodo kar po trobi mazale. To bo veselje za Rosane, Danice, i. t. d.

Listnica uredništva.

Opomin vsim dopisnikom: Ze parkrat smo dopisnike opozorili in jih tem potom še enkrat opozarjamo, da je ČUK humorističen in satiričen list, nepolitičen, ne ovaduh potom tiska in tudi ne posredovalec domačih prepisov ter nima potom svojih »pravijo« niti od daleč namena koga žaliti. Vsled tega bo njegova visokost Čuk za prihodnje leto naročil iz Ribnice velik koš in brez pardona vse take dopise in pravijo v ta koš brez obvestila stlačil. Poiščite si v vsaki vasi po enega zaupnika, za katerega bomo vedeli natančen naslov, ki ostane ta jen, kot je Čuk sam. Pika za vselej!

Postojna: To ni pisal F. Kutin; poznamo njegovo resnost in pisavo. Če Vas Čuk iztakne ne bo dobro! — Opčine: Ali ste tudi Vi »klanfar«, ki tako klanfate, da je prav po klanfarsko sklanfano? — Postojna: Dokler Vas Čuk ne pozna in ne dozna, za kako društvo se tu gre, lahko čakate

sodnjega dne, kar bodo tam pravili.

— Kobarid: Ze parkrat... itd. — Landol: Pojdite k Micki, pa ji to povejte, mi nečemo. — Kmet iz Čekavca: Še enkrat: Čuk ne žali! Poiščite ga, pa mu v ušesa pljunite, ako je vreden! — Rosenthal-Verzotendorf: Brez podpisa. Ne vemo tedaj če imate sploh krščeno ime: Ali ste jud, protestant, grk, francoz ali kdo? Za enkrat ste samo v košu. — Log in vsim tistim, katerim nismo odgovorili natisnemo: brez humorja, brez glave, brez repa, brez smisla, ki ni niti za en počen groš, bo »vándralo« v naš pozrečni koš. — Ledine: odgovor bi bil lahko tale: »Ti si moja ljubica — jaz pa tvoj ljubček. Ti lepo imaš lice — jaz pa sam gobček. Hišica je strgana — in skedenj ves luknjast. Ljubica je krofasta — »šočel« pa puklast! — Sežana S. F.: Skoda, da ste prepoznali. Ga že imamo. — Razdrto: Hvala za nasvet, naj vržemo v koš. Mi bi se bili pa kmalu spozabili in priobčili. Kaj se hoče — Čuk je pač Čuk! — Predjama: Prihodnjič nekaj, ker nekaj je padlo v jama. — Cukpolanjski Ljubljana: Smo pardonirali, ker so bili Vaši sedanjji pardonji z vsem poštnim in našim pardonom pravilno frankirani. — Trnovo: »Pr meji kuš!« Ali nečete razumeti, da ne sprejmemo osebnosti. Marš v koš! — Studeno: Zakaj pa to župniku ne poveste? — Sempas: Treba dobrega kovača in tri ure dela. — Opčine: odgovor v par dneh. — Smarje: Saj ga niti ne poznamo. — Rojan: Za Vaše spise bi bil menda bližji »La Coda del Diavolo«, ker je dovolj diavolično. Čuk pa ni diavolo. Ako so Vam komunisti na potu, izognite se; ako so Vam narodnjaki med nogami, pa z aeroplanom frčite v mesto. — Sv. Peter na Krasu. Priobčili. Več v kratkem osebno. — Logaršče: Pesem pa taka, da smo jo D'Anunziju poslali. — Sežana: S. P. S. R.2 kmalu boste zahtevali, da naj Čuk vpraša Miho, Janeza ali Jurčeta, če ima cokle ali čevlje. Ivan Golob, S. H. S.: Citajte današnji poziv na naročbo. — Povir, tudum Giovanni: Saj veste kam je šlo. — Podmcllec: Ne moremo Vašega semleti ne premleti, ampak potlačiti v koš. — Šturje: pravite, da ni črtica ne povest, ne za jok in ne za smeh. Mi pravimo pa, da so kavke, katerih je Čuk silen sovražnik. — Štanjel: Vaše fante, dekleta, punce, Miklavže, elektrarno, lisjake, prečtali, prečtali, zmečkali in pihnil v — koš. — Rodik: Oh, kako nam je žal, da ne morem priobčiti. Ko bi le vi vedeli! — Brežice S. H. S.: Vzemite zadnjo skrivalnico in poprosite, kakega izbornega odvetnika, da besedilo natančno prečita. — VSIM DRUGIM DOPISNIKOM: Čuk je dobil toliko dopisov za božič, da se je deska v predalu zlomila. Bog ne daj, da bi nam bili toliko klobas poslali, ker bi se bil gotovo pod podr. To je vzrok, da nismo mogli vsega priobčiti.

Na prodaj

je hiša v Kobaridu št. 13, s vsemi premičninami. - Formacije št. 107 v Kobaridu.

Velika izbira Pfaffovih in drugih šivalnih strojev za vsako obrt iz prvih nemških tovarov z več letnim jamstvom.

Brezplačen poduk v umetnem vezanju, krpanju in šivanju.

Priporoča se:

tvrdka **FRANC SAUNIG - GORICA**

Via Carducci št. 25

(prej Gosposka ulica) blizu Korna.

GORICA BRUNO SAUNIG GORICA
 Via Carducci 7 v hiši gor. ljudske posojilnice, Via Carducci 7

usje, nadplati, podplati, čevljarske, sedlarske potrebščine.
 :: Vrvi, biči, bičevniki, masti, ličila, barvila. ::

Sveče, vesek, kadila.

Kupuje čebelni vosek po najvišjih dnevnih cenah.
 Tovarniška zaloga podpetnikov PIRELLI na debelo.

Podružnica v Solkanu.

Znana slovenska tvrdka
JOSIP KERŠEVANI
 mehanik, puškar in trgovec
Gorica, Stolni trg. št. 9 (desno)

se priporoča slavnemu občinstvu za nakup najboljših šivalnih strojev Original Mundlos Nemških tovarnen, katere jamčim za dobo 25 let. Poduk v umetnem vezenju, krpanju in šivanju brezplačen. Tako imam tudi najboljša dvokolesa znamke Kolumbia Ameriških tovarnen, katere jamčim 2 leti, vse dele spadajoče v mehanično in puškarsko stroko.

Delavnica in popraviljavnica
Stolni trg št. 5.

VELIKE ZALOGE PO ZNIZANIH CENAH

izredna prodaja na račun tovarnarjev

VIDEM - Via Savorgnana št. 5 - VIDEM

VELIKANSKA ZIMSKA PRODAJA

Opozarjamo spoštovane naše cenj. odjemalce, da o priliki božičnih praznikov in novega leta smo otvorili počenši s pondeljkom dne 17. decembra posebno razprodajo za dobrodelne namene. V ta namen smo ponovno znižali cene posebno zimskemu blagu.

Bogata izbira moškega in ženskega blaga. — Najfinejši plašči. — Žametno blago za lovce, — Izgotovljeno perilo. — Gobasta blago za ženske obleke. — Platno razne višine. — Prti in prtici. — Brisače. Namizno perilo. — Volnene in bombaževe maje. — Preproge. — Zavesa. — Prevlake za mobiljo. — Posteljne odeje vseh mer. — Opreme za neveste, za prenočišča, za zavode, za penzijone, blazine izgotovljene iz žime in volnem.

POSEBNO ČRNO BLAGO ZA DUHOVNIKE. — NEPOSREDEN UVOZ VOLNE ZA MATRACE.

VSAKO BLAGO, KI NE ODGOVARJA BODISI PO KVALITETI BODISI PO CENI SE LANKO VRNE.

Na debelo in drobno!

Posebni opusti za razprodajalce.

STALNE CENE

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.

28
 25
 50
 108
 36
 294
 150
 100